

П. К. Яворовъ

Есенни мотиви

1.

Денемъ призраци мъгливи,
нощемъ тъмни тъмноти,
пъплятъ облаци дъждливи
въ поднебесни висоти.

Духъ на нѣкакво мъртвило
всрѣдъ природата владѣй;
а въ гърди сърдце унило
сякашъ мъртво — леденѣй. . .

2.

Духна вѣтъръ отъ усои
и небето проясни,
ширнаха се безъ граница
тъмно-модри висини.

И звѣздитѣ къмъ земята
гледатъ съ уплахъ и тжга:
тѣ едвамъ я разпознаватъ —
кална, дрипава сега.
